

Vlaams
Parlement

vergadering **C121 – LEE19**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 20 februari 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vergunningsautonomie voor gemeenten - 765 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nieuwe vernietiging van het GRUP voor het bedrijventerrein in Westrode-Meise - 827 (2012-2013)	8
Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verhouding tussen participatie en inspraak en een eventuele beperking van de administratieve derdenberoepen - 850 (2012-2013)	10

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vergunningsautonomie voor gemeenten - 765 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, de wetgever had de bedoeling om gemeenten zelf alle vergunningen op het gebied van ruimtelijke ordening in de gewone procedure te laten toekennen. Daartoe moest aan vijf voorwaarden worden voldaan. Dan was er sprake van de zogenaamde ontvoogding en konden gemeenten autonoom die vergunningen uitreiken. Dat was de bedoeling van de codex.

Minister, ik heb u al een paar keer ondervraagd over de stand van zaken in de vooruitgang van dit ontvoogdingsproces. Men heeft een vrij beladen term gekozen, die ook duidt op de ambitie die erachter zat. Maar de werkelijkheid op het terrein gaat blijkbaar iets trager. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van 15 oktober 2010 bleek dat er toen amper 77 gemeenten ontvoogd waren en dat er 35 gemeenten aan 5 van de 6 voorwaarden voldeden. Op de website van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening staat een lijst ter beschikking van januari 2013 waaruit blijkt dat er nu 120 gemeenten ontvoogd zijn en nog eens 45 voldoen aan 5 van de 6 voorwaarden.

Er zit vooruitgang in. De gemeenten die 3 jaar geleden aan 5 van de 6 voorwaarden voldeden, hebben nu vaak wellicht de laatste voorwaarde ingevuld. Dat betekent echter ook dat er in totaal nog altijd 188 van de 308 Vlaamse gemeenten niet ontvoogd zijn. We zijn nu drieënhalf jaar na de start van de codex, en nog altijd is meer dan de helft van de gemeenten niet ontvoogd.

In uw beleidsbrief 2012-2013 onderschrijft u opnieuw de doelstelling om alle gemeenten te ontvoogden tegen 2015. Dat is vrij kortbij. Hiertoe zou u begin 2013 een actieplan voorstellen. We zijn nu begin 2013. Ik ben wel benieuwd naar dat actieplan omdat 2013 en 2014 bijzonder cruciale jaren zijn, zeker als u 2015 wilt halen. Maar ook puur praktisch gezien zijn het cruciale jaren, want steden en gemeenten gaan nu hun beleidsplan en meerjarige begroting opstellen en zullen moeten kijken hoe en waar ze prioriteiten leggen en hoe ze zich gaan organiseren om een aantal voorwaarden te vervullen. U zegt dat u via dit actieplan onder meer bepaalde hindernissen in de wetgeving wil wegwerken en de minimale voorwaarden voor ontvoogding versoepelen.

Een tweede vaststelling die ik onder de aandacht wil brengen, is dat er nogal wat regionale verschillen bestaan tussen de provincies. Er zijn er waar men blijkbaar wat sneller heeft gewerkt. Ik heb het raden naar de oorzaak daarvan, maar het valt wel op.

Minister, hoe staat u tegenover de resultaten van het ontvoogdingsproces? Welke oorzaken ziet u voor het feit dat vandaag nog altijd meer dan de helft van de gemeenten niet ontvoogd zijn? Hoe reageert u op de regionale verschillen? Welke oorzaken ziet u daarvoor? Kunt u een stand van zaken geven met betrekking tot het door u aangekondigde actieplan? Wat is de inhoud van het plan en welke zijn de concrete doelstellingen? Welke zijn de ondersteuningsmechanismen die u vermeldde in uw beleidsbrief? De hamvraag is: hoe zult u de gemeenten stimuleren om de deadline van 2015 te halen? Welke initiatieven zult u nemen ten opzichte van gemeenten die helemaal geen stappen zetten? Je kunt wel begrip hebben voor de gemeenten die wat trager gaan, maar er zijn er ongetwijfeld die aan heel wat basisvoorwaarden nog niet voldoen. Zult u zelf interveniëren?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, ik denk dat u al weet wat het standpunt van onze fractie zal zijn. Uiteraard ondersteunen wij elk initiatief om gemeenten aan te moedigen om verder te

werken aan die ontvoogding, want anders krijgen we in Vlaanderen een ruimtelijke ordening met twee snelheden. Ik zeg dit niet zonder het standpunt te formuleren dat wij ervan uitgaan dat er geen regels versoepeld worden om verdere ontvoogding te faciliteren, en dat voor de gemeenten die nog over de gracht moeten springen, de gracht niet smaller zal worden gemaakt en ook zij duidelijk aan die voorwaarden moeten voldoen, zodat het ruimtelijkeorderingsbeleid in alle 308 Vlaamse gemeenten op dezelfde snelheid kan worden gevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, ik stel vast dat in 2012 ongeveer een derde van de steden en gemeenten in Vlaanderen ontvoogd waren. U zou een evaluatie uitvoeren van de manier waarop zij dat hadden gedaan en wat het grootste struikelblok is waarom andere gemeenten tot op heden nog niet ontvoogd zijn. Hebt u ondertussen die evaluatie uitgevoerd en wat zijn uw bevindingen?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, kunt u in uw antwoord ook extra aandacht geven aan de kleinere besturen? Hun problemen hebben ook wel te maken met de inzet van middelen, personeel en bestuurskracht. Gezien het belang van deze problematiek verdient het toch wel aandacht om op dat niveau extra maatwerk te leveren om die gemeenten te ondersteunen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben uiteraard nog altijd van plan om ervoor te zorgen dat er zo veel mogelijk gemeenten zullen worden ontvoogd. U weet allemaal dat deze filosofie in 1999 is gestart. Er was een inlooperperiode van vijf jaar om registers en structuurplannen op te maken.

De eerste gemeenten zijn ontvoogd in 2006. We kunnen ongeveer 20 gemeenten per jaar rekenen. We zitten nu aan 120 Vlaamse steden en gemeenten, zoals collega Van Malderen al zei. Eind januari waren er 50 gemeenten die aan de 5 voorwaarden voldeden en van rechtswege kunnen worden ontvoogd. Enkel een publicatie in het Belgisch Staatsblad is daarvoor noodzakelijk.

Er is nog bijkomende informatie om de evaluatie mogelijk te maken. Er zijn 61 gemeenten die voldoen aan 4 voorwaarden, en nog maar één stap verwijderd zijn van de ontvoogding. Er zijn 44 gemeenten die aan 3 voorwaarden voldoen, en als je deze gemeenten meerekent komt men aan 75 procent.

Vanuit de filosofie van subsidiariteit is het noodzakelijk om de lokale overheden de verantwoordelijkheid te geven, en dat zij die ook effectief opnemen is ook de filosofie van het witboek Interne Staatshervorming. Een natuurlijke samenwerking tussen gemeenten blijft uiteraard een mogelijkheid om naar oplossingen te zoeken, ook op financieel vlak. Niets sluit uit dat men samenwerkt.

Ik stel ontvoogding op korte termijn als einddoel voor elke gemeente. Uit de analyse die we hebben gemaakt, blijkt dat de grootste opdracht ligt bij de opmaak van de diverse registers. We mogen niet vergeten dat deze opmaak een arbeidsintensief project is, dat boven op alle andere taken komt die de gemeenten moeten vervullen. Ik ben er nochtans van overtuigd dat een correct en geactualiseerd plannenregister, vergunningenregister en register van onbebouwde percelen belangrijke gegevens zijn om een coherent ruimtelijk beleid te kunnen voeren. De meeste gemeenten beschikken over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRS) en de laatste gemeenten zijn op dreef. Slechts een veertiental gemeenten beschikken nog niet over een structuurplan, maar zijn hier volgens onze informatie wel volop mee bezig.

Ook de aanstelling van een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar (GSA) baart een aantal gemeenten zorgen. 28 gemeenten beschikken vandaag niet over zo'n ambtenaar, die

voldoet aan de aanstellingsvoorwaarden. Een groter en structureel probleem is echter het verloop van de stedenbouwkundige ambtenaren, en het feit dat de opleiding in ruimtelijke planning onvoldoende aansluit bij het takenpakket van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Collega Ceyskens, ik kom daar straks nog op terug.

Praktijkervaring blijkt ook een belangrijke aanvulling voor het uitoefenen van de functie. Op dit punt kom ik straks in mijn actieplan nog terug.

Zowel qua ontvoogding als in het ontbreken van de ene of andere voorwaarde is het toch wel moeilijk om regionale verschillen te zien, laat staan te verklaren. Het opmaken van de registers is voor alle gemeenten een heuse opdracht, die voornamelijk afhangt van de inzet van personeel en middelen. Als ik dan toch een regionaal verschil moet opmerken, kan ik stellen dat we in de provincie West-Vlaanderen een lagere score hebben met betrekking tot het aantal goedgekeurde plannenregisters. Mijn administratie kent dit probleem en zal de betrokken gemeenten contacteren om samen een correct plannenregister op te stellen.

Zoals aangekondigd in de beleidsbrief is er een intern actieplan opgesteld met het oog op een versnelde ontvoogding. Om deze doelstelling te realiseren, wordt een dubbele strategie gehanteerd. Ten eerste wil ik een versnelde ontvoogding instellen zodra aan de basisvoorwaarden is voldaan. Ten tweede wil ik, waar er hindernissen zijn, die hindernissen wegwerken.

Concreet zie ik volgende maatregelen. Ten eerste, de ontvoogding van rechtswege bij het voldoen aan de vijf voorwaarden. Ten tweede, en dat is een lichte versoepeling, een aanpassing van de aanstellings- en diplomaveren, plus het voorzien in een specifieke opleiding GSA. Deze actie is gericht op een versnelde ontvoogding en heeft ook als resultaat dat meer mogelijkheden ontstaan voor de aanstelling van een GSA, waardoor mutaties en pensioenen gemeenten niet in problemen brengen. Ik vind dit aanvaardbaar. Daarnaast zal er ook voor gezorgd worden dat de specifieke opleiding beter aansluit bij de jobinhoud. Ik denk dat dit een 'aanvaardbare' versoepeling is. Ten derde, de opvolging en begeleiding van de gemeenten zonder goedgekeurd structuurplan. De administratie zal die zelf gaan opvolgen en begeleiden. Ten vierde, een versnelde goedkeuring en begeleiding bij de opmaak van de registers. De gemeenten die hun registers hebben opgestuurd, zullen persoonlijk begeleid worden bij eventuele fouten of tekortkomingen. Indien de gemeente problemen heeft bij de opmaak van het plannenregister, kan men hiervoor nauwer samenwerken met mijn administratie.

Waar nodig zal de regelgeving worden aangepast. Eerstedaags doe ik hiervoor een eerste voorstel aan de Vlaamse Regering, meer bepaald inzake de aanstellingsvoorwaarden voor de GSA.

Ik voorzie dus zeker niet in sancties ten aanzien van gemeenten die achterblijven, maar ik wil mij focussen op de voorvermelde strategie, concrete acties en flankerende maatregelen. Ik ben ervan overtuigd dat met de omgevingsvergunning in het vooruitzicht de steden en gemeenten er zelf alle baat bij hebben om zich voor te bereiden op een verhoogde vergunningsautonomie. Ik heb mijn administratie uitdrukkelijk de opdracht gegeven om de gemeenten die nog niet aan alle voorwaarden voldoen, persoonlijk te contacteren en te begeleiden tot aan de vijf ontvoogdingsvoorwaarden.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dit kan een zeer ambtelijke vraag lijken, maar eigenlijk zit er bijzonder veel achter. Het is collega Ceyskens die verwezen heeft naar het risico of gevaar van een ruimtelijke ordening met twee snelheden.

Minister, u verwijst naar het principe van de subsidiariteit, en dat trekt niemand in twijfel. Maar als we dit bekijken vanuit de burger of een initiatiefnemer, of dat nu een private initiatiefnemer is, zoals een bedrijf, of een overheid, dan is er ook nog zoiets als

rechtszekerheid, en die komt hier in het gedrang. En dan heb ik het nog niet over economische prioriteiten inzake sneller kunnen vergunnen en een kortere doorlooptijd van projecten.

Ik noteer dat op zijn minst 14 gemeenten zelfs nog niet aan het abc begonnen zijn. Enfin, ze zijn misschien al begonnen met de a te schrijven, maar ze zijn toch nog niet verder geraakt, want ze hebben nog geen structuurplan. Dat 28 gemeenten nog geen stedenbouwkundige ambtenaar hebben, dat lijkt mij na zoveel jaren toch bijzonder problematisch te zijn. U zegt dat u de gemeenten zult contacteren en zult begeleiden. Dat is een stap voorwaarts.

Ik refereer even aan wat gebeurt met betrekking tot het grond- en pandenbeleid. Daartoe worden gemeenten en steden gevraagd waar ze staan en wat ze plannen en daarna krijgen ze een quotering. Het gebeurt daar al iets langer en iets stringenter.

Ik ben blij met het actieplan. Ik hoop – maar dat heb ik u niet horen zeggen – dat u de deadline van 2015 absoluut als een harde grens beschouwt, zodat iedereen op dat moment over de brug moet zijn geraakt. Iedereen zou op zijn minst tussen nu en 2015 moeten worden gevraagd hoe ze er effectief zullen geraken.

Ik noteer dat u een aantal zaken zult versoepelen inzake de stedenbouwkundige ambtenaren. Ik begrijp dat wanneer iemand met pensioen gaat, er niet onmiddellijk iemand anders klaar staat, zeker in een kleine administratie, maar u zou daar dan een tijdelijkheid voor moeten inschrijven. Zo niet loopt u het risico dat degenen die echt niet van goede wil zijn, het als excuus zullen aangrijpen om de persoon niet te vervangen.

De rest lijkt me logisch: het opvolgen van degenen die geen structuurplan hebben en het begeleiden bij de registers.

Ik ben een beetje in dubio door uw aankondiging met betrekking tot de versoepeling bij de aanstelling. Gaat dat over de vervangingen of ziet u nog andere mogelijkheden met betrekking tot de aanstelling van de stedenbouwkundige ambtenaren?

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Ik wil even voortbouwen op de opmerking die de heer Peeters maakt met betrekking tot de kleine gemeenten. Hij heeft inderdaad een punt, er kan wat aan tegemoet worden gekomen, maar alleen waar het gaat over de stedenbouwkundige ambtenaar. Wat de registers betreft, volg ik minder, want ook een kleine gemeente heeft er op termijn voordeel van om die inspanning te doen en de registers te maken.

Wat me in dezen wat stoort, is dat het niet alleen de kleine gemeenten zijn die achterblijven, maar dat er zelfs steden zijn die de stap niet zetten. Dat is voor een stuk – laten we het maar zeggen zoals het is – om de paraplu te kunnen opentrekken bij moeilijke vergunningsprocedures en om dan te zeggen dat het Vlaanderen is dat niet wil en niet kan. Ze hebben niet het lef om zelf te zeggen wat in de stad wel en wat niet kan.

Minister, als u de steden en gemeenten persoonlijk contacteert, zou ik u willen suggereren om te beginnen met de niet-ontvoogde gemeenten met het grootste bevolkingsaantal om daarna langzaam naar beneden af te dalen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik stel vast dat u de gemeenten zelf zult begeleiden om toch tot een snelle ontvoogding te kunnen komen. Zouden wij de namen van de gemeenten kunnen krijgen? (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

Ze staan op de website. Dat is goed, dan kunnen we zelf zien hoe het ermee gesteld is.

De heer Bart Martens: Minister, u hebt het over de aanpassing van diplomavereisten en een aangepaste opleiding voor de GSA's. Ik denk dat we toch ook vooruit moeten kijken naar de omgevingsvergunning. Vandaag zijn dat twee gescheiden werelden, en is er de VLAREM-

gemachtigde ambtenaar (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) die toezicht uitoefent op de milieuvergunningen in de gemeente, en de GSA die toezicht uitoefent op de stedenbouwkundige aspecten, de bouwvergunningen en zo meer. In de toekomst moet dat ineenvloeien. Met de omgevingsvergunning zullen we nog moeilijk uit elkaar kunnen halen wat exact stedenbouwkundige aspecten zijn en wat milieuhygiëneaspecten zijn. Misschien moet er wat dat betreft eerder een verstrenging komen van de vereisten en moeten op termijn de GSA's ook een VLAREM-opleiding volgen en zou u omgekeerd de mogelijkheid kunnen bieden aan de milieuambtenaren om ook de taak van een GSA op zich te nemen.

In het actieplan moet volgens mij ook bekeken worden op welke manier de omgevingsvergunning de zaken zal veranderen, misschien ook op het vlak van registers. Uw collega Schauvliege is ook bezig met de milieuvergunningendatabank, waarbij ook een belangrijke taak is weggelegd voor de lokale besturen om input te leveren. Er zullen volgens mij dus nog wijzigingen op ons afkomen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Martens, ik begin met het laatste punt. Ik ben het er helemaal mee eens dat we ze mee in oenschouw moeten nemen, maar het enige dat ik nu niet wil, is de drempel verhogen zodat er minder ontvoogding is. De doelstelling moet de ontvoogding blijven.

Mijnheer Van Malderen, u bent ook lid van de commissie Werk. U zult direct weten wat ik bedoel met het aanpassen van de diplomaverenisten: dat gaat vooral in de richting van het meer in rekening brengen van de competenties die mensen hebben opgebouwd gedurende hun carrière. Ik ga er ook van uit dat die mensen inhoudelijk op dezelfde manier de mogelijkheden zullen hebben, zoals het in het verleden bij de start ook mogelijk was om een examen af te leggen. We willen op een andere manier de competenties en de talenten die aanwezig zijn of die aangetrokken kunnen worden, ook zonder diploma meer aan bod laten komen. Dat is de basisfilosofie van de wijziging. Ik ga ervan uit dat daar weinig problemen mee zijn.

U verwees naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Ik kan u zeggen dat er één gemeente is die aan vier voorwaarden voldoet, maar alleen geen gemeentelijk ruimtelijk structuurplan heeft. Ik zeg dit omdat u zei dat er acht zijn die aan drie voorwaarden voldoen, maar niet aan de voorwaarde van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Dat is dus wel heel raar. Ik zeg dit omdat u zei dat ze nog niet aan het abc zijn begonnen. Die veertien gemeenten zijn eigenlijk negen gemeenten die aan vier van de vijf voorwaarden voldoen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik kan alleen maar hopen dat we vooruitgang boeken. Ik ben blij dat er een actieplan komt. Ik verwacht ook wel een kordate houding van de minister. We kunnen ons niet verstoppen achter subsidiariteit als we als wetgever eerst een aantal doelstellingen maken die voor iedereen zouden moeten gelden en er vervolgens onze handen van aftrekken en erop staan kijken hoe de rest het al dan niet doet en hoe er gigantisch grote verschillen ontstaan tussen degenen die het proactief en professioneel aanpakken en degenen die de paraplu blijven oentrekken en naar Vlaanderen verwijzen. Dat kan niet. Het is een kwalijke praktijk, en ik hoop dat we daar echt van af geraken. Ik verwacht daar van de minister en de Vlaamse Regering een actieve houding in. Minister, u hebt zelf naar de omgevingsvergunning verwezen. Ik hoop dat de vooruitgang daar iets prompter zal zijn dan in het ontvoogdingsproces.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de nieuwe vernietiging van het GRUP voor het bedrijventerrein in Westrode-Meise - 827 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, het is niet de eerste keer dat ik hierover een aantal vragen moet stellen. De vragen zijn duidelijk niet alleen aan u gericht, minister. Het is een dossier waar heel wat van uw collega's ook bij betrokken zijn. Het gaat over tewerkstelling en ruimtelijke ordening maar evengoed over leefmilieu, mobiliteit en dergelijke meer. Dat wil ik graag onderstrepen, ook als je de basis ziet van het arrest van de vernietiging van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP).

Ik heb de vraag ingediend voor de vakantie. Ondertussen heb ik het arrest van de Raad van State kunnen inkijken. Het GRUP wordt opnieuw vernietigd op basis van de onwettigheid die in het auditorsverslag was geadviseerd, zijnde de vage en rechtsonzekere wijze waarop het stedenbouwkundig voorschrift omtrent de ontwikkeling van een eerste fase van het terrein is geregeld. Ik veronderstel dat u samen met uw kabinet het arrest hebt kunnen inkijken.

Het wordt een beetje problematisch omdat het dossier al zeer lang aansleept. Het dateert van de jaren 70, toen de Intercommunale Haviland de gronden aankocht. Ik heb er vorige keer al op gewezen en wil het opnieuw doen, dat het dossier heel wat commotie veroorzaakt en dat er heel emotioneel op wordt gereageerd. Dat gebeurt niet alleen door de actiegroepen en de bevolking, maar ook door heel wat mensen die ondertussen de stap hebben gezet in het denken en de filosofie rond dit terrein en het feit dat men al onteigend heeft in dit gebied. Men is al overtuigd van het nut ervan. Daarom heeft de Vlaamse Regering het ook ondersteund in het kader van het START-project (Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio) om arbeidsplaatsen te kunnen creëren voor de hele regio. Belangrijk is dat nu en in de nabije toekomst enerzijds de werkloosheid zal toenemen en anderzijds de creatie van arbeidsplaatsen vooral voor laaggeschoolden zou zijn.

Minister, we moeten erover blijven waken dat er een evenwichtig compromis uit de bus kan komen dat rekening houdt met enerzijds de bijkomende werkgelegenheid voor de hele regio en anderzijds met de mobiliteitsproblematiek. Tussen mijn vorige vraagstelling en vandaag is er wel heel wat gebeurd wat betreft vergaderingen en overleg in de hele regio. Er staan nieuwe projecten op stapel die heel wat met zich meebrengen, vooral in verband met de mobiliteitsproblematiek.

Minister, wat is de stand van zaken in dit dossier? Welke stappen zult u ondernemen in het kader van het lostrekken van het dossier van het bedrijventerrein Westrode-Meise en om dit toch te kunnen realiseren? Minister-president Peeters gaf in de commissie Economie al aan dat een overleg heeft plaatsgevonden tussen het Agentschap Ondernemen en de provinciale ontwikkelingsmaatschappij (POM) Vlaams-Brabant over het bedrijventerrein Westrode-Meise. Tot welke resultaten heeft dit overleg geleid?

Mijn laatste vraag is ondertussen al een beetje achterhaald. Ik heb weet van een aantal vergaderingen die tijdens de krokusvakantie hebben plaatsgevonden over de hele ontwikkeling die zal plaatsvinden bij de A12. Er worden specifieke economische knooppunten onderzocht vanuit de provincie, zoals de op- en afrittencomplexen die er al dan niet zouden komen in Londerzeel-zuid en Londerzeel-noord. Er is ook het gegeven dat we daar provincieoverschrijdend werken omdat we op de grens zitten van Vlaams-Brabant en Antwerpen. Dat maakt het er niet altijd gemakkelijker op omdat je dan met verschillende administraties te maken hebt.

Hoe is het mogelijk dat in een dergelijk dossier, dat reeds lang aansleept en waarbij de mobiliteitsafhandeling zo belangrijk is voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein, het

Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) verklaart dat het knooppunt geen prioriteit heeft en zo ook de kosten van de studie doorschuift naar de provincie? De provincie heeft gezegd dat ze daar niet op kan blijven wachten en dat het voor haar belangrijk is om een antwoord te krijgen op alle vragen, ook die van de lokale besturen.

Er worden heel wat initiatieven genomen de laatste weken, vooral veel overleg met heel wat administraties. Maar ik heb toch een beetje de vrees dat we op de duur niet meer weten waar men nu eigenlijk mee bezig is. Het ene procedureoverleg zit in die fase, het andere zit in een volgende fase. Het is voor de lokale besturen niet gemakkelijk om hier een goed zicht op te hebben. Ik beseft dat het niet alleen om uw bevoegdheden gaat, maar ik stel mijn vragen toch aan u.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Zoals u al zei, is het niet allemaal mijn bevoegdheid. Ik heb met minister Crevits overlegd omdat we hierover samen een mededeling hebben gedaan op de Vlaamse Regering. Van de vergaderingen die minister-president Peeters heeft gehad met de POM's ben ik niet op de hoogte. Op die vraag kan ik niet onmiddellijk antwoorden.

Zoals u zelf zegt, is de stand van zaken nogal duidelijk. Het GRUP is vernietigd door de Raad van State. We hebben nu een aantal initiatieven genomen. Minister Crevits en ikzelf hebben op 15 november 2012 een mededeling gedaan op de Vlaamse Regering. Misschien is het goed dat ik daaruit enkele concrete zaken weergeef.

Wij willen in ieder geval naar een goede en snelle realisatie van het bedrijventerrein. Het open afrittencomplex werd daarbij naar voren geschoven als een snel te realiseren zaak. Er werd enerzijds voorzien om in functie van de verdere ontwikkeling van het bedrijventerrein een participatie- en communicatieproces op te starten. Anderzijds wordt voor de verdere ontwikkeling van het bedrijventerrein gewerkt in twee fasen. Het gewestplan, dat door de vernietigingen van het RUP van kracht is, biedt mogelijkheden tot een ontwikkeling van het gebied in functie van de bedrijvigheid. De zone die betrekking heeft op het bedrijventerrein is op het gewestplan ingekleurd als industriezone en reservegebied voor industriële uitbreiding. In een eerste fase kan het industriegebied dat aangeduid is op het gewestplan worden ontwikkeld. Hiervoor moet een nieuw inrichtingsplan worden opgemaakt. De ontwikkeling van het reservegebied voor industriële uitbreiding zal dan in een tweede fase gebeuren. Hiervoor zal een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan nodig zijn. Anders gezegd: door het terugvallen op het gewestplan kunnen we fase 1 uitwerken via een inrichtingsplan.

Daarnaast wordt momenteel onderzocht of het op- en afrittencomplex op de A12 kan worden aangelegd op basis van een uitvoeringsbesluit in functie van werken van algemeen belang. Indien dit project hiervan gebruik kan maken, kan rechtstreeks gestart worden met de opmaak van de project-MER van het op- en afrittencomplex. Wat het ontwerp zelf betreft, zal het voorontwerp in de komende maanden technisch verder worden verfijnd door minister Crevits.

Zoals ik al zei, ben ik niet op de hoogte van de vergadering met de POM's en het Agentschap Ondernemen. Ik verwijs daarvoor naar minister-president Peeters.

Wat uw laatste punt betreft, heb ik input gekregen van minister Crevits. In het indicatief investeringsprogramma 2012-2014 van het AWV is voor het jaar 2014 in 100.000 euro voorzien voor de opmaak van een voorontwerpstudie voor het knooppunt Londerzeel-noord. Dit getuigt dat de wens er wel degelijk is om werk te maken van de aanleg van het nieuwe knooppunt.

Het feit dat beide provincies uit eigen initiatief de haalbaarheidsstudie na overleg al vroeger hebben uitgeschreven, kan niet worden gezien als het doorschuiven van kosten, maar wel als een goede samenwerking tussen de verschillende partners in dit project. Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft de volledige medewerking toegezegd in het volledig proces van opmaak, nazicht van het bestek, begeleiding van het proces enzovoort, waardoor er ook geen

sprake kan zijn van een gebrek aan tijd om de noodzakelijke voorbereidende studies op te starten. Dit heeft collega Crevits me meegedeeld als antwoord op uw laatste vraag.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zal zeker uw suggestie meenemen om de minister-president hier verder over te ondervragen.

Wat het bedrijventerrein zelf en de ontwikkeling ervan betreft, dat zullen we op dit moment verder mee opvolgen. Ik ga uw collega zeker nog eens ondervragen over het op- en afrittencomplex. U kunt uiteraard alleen maar zeggen wat u wordt meegedeeld. Eerlijk gezegd, ontgoochelt het antwoord me wat omdat ikzelf die stuurgroepen van heel nabij heb gevolgd, zowel voor Londerzeel-zuid als voor Londerzeel-noord, waar we inderdaad provincieoverschrijdend hebben gewerkt. In de praktijk is het verhaal toch iets meer genuanceerd. U kunt mij daar niet verder op antwoorden, maar het is voor mij wel een aanleiding om uw collega daar verder over te ondervragen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Dit dossier is inderdaad al een heel oud dossier: het loopt al zeker dertig jaar. Ik heb ook al een aantal, vooral schriftelijke, vragen aan de minister gesteld.

Als ik dit dossier bekijk, zou ik het bijna vergelijken met het dossier van Uplace. Dat is ook een zeer zwaar beladen dossier, vooral vanwege de verkeersproblematiek, de mobiliteitsproblematiek in de regio. Ik ben vanmorgen toevallig niet via de E19 gereden, maar via de A12, en het viel mij op dat het aantal vrachtwagens op de A12 beduidend hoger ligt dan op de E19. Ik wil u dat toch maar meegeven, om te zeggen hoe zwaar deze regio al belast is.

Ik ga me nu niet verder uitspreken. Ik wil graag uw antwoord nog eens verder bekijken, ik ga ook het arrest van de Raad van State bekijken. Maar ik ga toch wel de standpunten die hier zijn ingenomen meedelen aan de inwoners van Westrode, die zich heel belaagd voelen en de leefbaarheid van hun gemeente onder druk zien komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verhouding tussen participatie en inspraak en een eventuele beperking van de administratieve derdenberoepen - 850 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, ik wil teruggrijpen naar een debat uit de vorige legislatuur bij het tot stand komen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Ik herinner mij de discussies over de derdenberoepen omdat er veel bekommernis was dat die derdenberoepen compleet zouden ontsporen, dat dat te ver zou gaan. We hebben toen ook gesproken over het beperken van de mensen tot diegenen die ook werkelijk in het openbaar onderzoek al een bezwaar hebben geformuleerd.

Ik weet dat er toen een specialist in de materie kwam vertellen dat het niet kon omdat dit in strijd was met het verdrag van Århus. Nochtans stellen we vast dat er in onze buurlanden een aantal beperkingen gelden. Ik verwijs daarbij naar Nederland. Ik wil wel mijn ingediende vraag enigszins corrigeren, want ik denk niet dat het in Nederland gelinkt is aan het openbaar onderzoek. Als ik me niet vergis, moet daar wel het belang worden aangetoond bij het derdenonderzoek. Dat is toch al een serieuze beperking, terwijl wij daarover geen enkele

regeling hebben. Men hoeft totaal geen belang aan te tonen. Men zou er, bij wijze van spreken, zelfs mensen van kunnen verdenken dat ze een derdenberoep indienen als ze iemand niet kunnen luchten. Zover gaat het meestal niet, maar u zult hebt toch ook wel weet hebben van burenen- of familieruzies die de aanleiding vormden tot een derdenberoep.

De beperking van Nederland, waarbij het belang echt moet worden aangetoond, is misschien heel rigoureuus. Maar ik wil toch nog eens terugkomen op de suggestie om die administratieve beroepen te koppelen aan het feit dat men bij het begin van het openbaar onderzoek al duidelijk maakt dat men er een probleem mee heeft. Ik denk dat het ook ligt in de filosofie die we ook in de Commissie Versnelling Maatschappelijke Belangrijke Investeringsprojecten van de heer Sauwens al enkele malen hebben aangehaald. We moeten een stukje getraptd gaan werken. We moeten vanaf het begin nagaan waar het draagvlak is en waar de problemen zijn. We mogen niet alles laten lopen tot het einde van een vergunningsprocedure, om dan te worden geconfronteerd met een derdenberoep.

Minister, ik heb dan ook de volgende vragen voor u. Wat denkt u van de suggestie om administratieve beroepen door derden afhankelijk te maken van het al dan niet geparticipeerd hebben aan de mogelijkheden van inspraak en burgerparticipatie? Zoals u daarnet hebt gemerkt, had ik het wat Nederland betreft, niet meteen bij het rechte eind. U bent ongetwijfeld meer onderlegd op dat vlak. Kunt u me vertellen in welke landen zulke beperkingen bestaan? Hoe verhoudt een dergelijke beperking zich volgens uw diensten tot het verdrag van Århus? Worden in die landen extra maatregelen genomen om de openbaarheid van openbare onderzoeken extra te garanderen? Bent u bereid de codex hierop aan te passen of een aanpassing in die zin te steunen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: We moeten een aantal evenwichten in de gaten houden. We kennen de inspanningen om alles te versnellen, en we staan daar ook allemaal achter. Maar er is altijd de zorg dat de burger zich moet kunnen roeren, en moet kunnen zeggen wat hem stoort. We moeten dus het evenwicht bewaren tussen die inspraak aan de ene kant en de zorg om vooruitgang te boeken aan de andere kant.

Daarnaast moeten we ook een onderscheid maken tussen de grote dossiers, de dossiers van algemeen belang, de grote planningsinitiatieven enerzijds, en de kleine, bijna individuele dossiers op vergunningsniveau anderzijds. Dit onderscheid moeten we maken. Ik hoop dat er toch ook hier winst te behalen valt uit de omgevingsvergunning, en ook uit de stappen die al gezet zijn om heel snel in de procedures overleg te hebben, om de problemen veeleer te voorkomen dan te genezen. Ook daar verwacht ik wel iets van.

De voorzitter: Ik wil toch ook opmerken dat het invoeren van een belangenvereiste een extra stap betekent voor de administratieve overheid. Er moet voor iedereen die inspreekt of beroep aantekent, telkens worden nagegaan of deze of gene partij hier ergens belang in heeft. Dat is natuurlijk ook een verzwaring van de procedure. In een aantal gevallen zal het ertoe leiden dat het beroep niet rechtsgeldig is, maar in het leeuwendeel van de gevallen, waar dat belang wel kan worden aangetoond, betekent dit natuurlijk een extra administratieve stap die de procedure verder verzwaaert.

Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Dat klopt in elk geval.

Ik begin met de trapsgewijze besluitvorming. U weet dat we in de drietrapsraket die we plannen en die nu binnen de Vlaamse Regering wordt besproken, deze trapsgewijze bespreking bekijken, maar dan vooral om het te trechteren naar een concreet voorstel, en daarbij worden ook de nodige procedures bekeken.

Ik moet wel zeggen dat, bij het lezen van uw vraag, het idee mij helemaal niet ongenegen is. Ik denk dat u dat van mij ook wel verwacht. Het klinkt ook heel logisch, want wie in het

begin zwijgt, moet daarna niet tussenkomen. Maar het is misschien wel minder eenvoudig dan dat het in eerste instantie klinkt. Wat de voorzitter daarjuist zei, is zeker juist. Ik was natuurlijk niet aanwezig bij de parlementaire voorbereidingen van 2009, maar er zijn blijkbaar toch wel wat ongewenste effecten. In het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) was ik er zeker niet tegen, en heb ik toen ook al een en ander gevolgd. Maar er zijn toch wel een aantal ongewenste effecten.

Het eerste effect, dat de voorzitter al naar voren bracht, is de ontvankelijkheidsvereiste. Die zou toch eenvoudig en gemakkelijk moeten kunnen worden onderzocht. Als men naar de huidige kijkt, is dat vrij eenvoudig. Dan gaat het over een beroep binnen de termijn en voldoen aan de vormvereisten. Maar als men een filter inschrijft, moet men zich afvragen of die eenvoudig na te gaan is.

Ik wil u een aantal voorbeelden geven waarbij het niet zo eenvoudig na te gaan is. Een beroep dat ingesteld wordt, kan dat enkel elementen bevatten die tijdens het openbaar onderzoek werden aangehaald? Kan men nog nieuwe elementen opwerpen als gevolg van de bijkomende motivering na het openbaar onderzoek van het college over de besluitvorming? Kan dit of kan dit niet?

Ik geef nog een ander voorbeeld, een nog beter voorbeeld eigenlijk. Stel dat naar aanleiding van bezwaren een ontwerp wordt aangepast en dat die aanpassing nadelige gevolgen heeft voor een buur die initieel geen bezwaar had, maar na de kleine wijziging wel. Mag volgens de filterregeling de buur die heeft gezwegen omdat hij eerst geen bezwaar had, dan toch nog in beroep gaan? Of mag hij dat niet omdat hij heeft gezwegen in het begin? Het is dus allemaal niet zo eenvoudig en het zou ook niet correct zijn dat die laatste buur geen beroep kan aantekenen, terwijl er toch iets veranderd is.

De ontvankelijkheid nagaan is dus niet zo eenvoudig en zou zeker leiden tot juridische discussies.

Ik kijk even naar Nederland, waar toch een vorm van filterregeling bestaat. De regeling die in het ontwerp van de codex stond, was er blijkbaar op geïnspireerd. In de Nederlandse rechtspraak en literatuur is er daarover ondertussen heel wat inkt gevloeid. Er is ondertussen een tendens in de Nederlandse rechtspraak om de filterbenadering heel mild toe te passen. De filter heeft dus al gaten – als ik dat zo mag zeggen, er kunnen natuurlijk smalle gaatjes zijn, maar ook brede gaten.

Een gevolg van het bestaan van een dergelijke inhoudelijke filter lijkt me ook te zijn dat belanghebbenden hun bezwaarschriften en administratieve beroepschriften zo uitgebreid mogelijk zullen opstellen om daarna geen sanctie op te lopen waardoor een beroep niet meer mogelijk is. Wie in het begin iets wil zeggen, doet het dan zo ruim mogelijk. Dit zou ertoe kunnen leiden, zoals de heer Martens opmerkte, dat we naar een verregaande formalisering en jurisdisering van de bestuurlijke besluitvorming gaan, wat ook niet wenselijk is.

Het zou er ook toe kunnen leiden dat het bestuur zich vooral zal concentreren op de bezwaren die werden ingediend waardoor andere gegevens die cruciaal zijn voor de beoordeling van de vergunningsaanvraag, buiten beschouwing worden gelaten, enkel omdat ze niet in een bezwaarschrift werden aangekaart. Dat zou een zorgvuldige besluitvorming niet ten goede komen.

Om mijn antwoord op uw eerste vraag af te ronden, wil ik nog kwijt dat we – hoewel ik dat ook heel graag doe – de zaken hier niet zwart-wit kunnen of mogen voorstellen. De burger kan het zich ook nu niet veroorloven, dat hebben we al ondervonden, om in administratieve procedures alles op zijn beloop te laten en om pas helemaal op het einde procedures te starten. De rechtspraak evolueert in de zin dat de burger steeds meer een deelnemer aan de besluitvorming wordt. Ik vind dat een goede evolutie. Er wordt van de burger verwacht dat hij alert en zorgvuldig handelt en blijk geeft van medewerking. Wie in een administratieve procedure nalaat om te reageren, zijn argumenten tot na de beslissing achterhoudt en op die

manier belet dat het bestuur eventuele onregelmatigheden nog rechtzet tijdens de procedure, kan zich bij de rechter niet zomaar voor de eerste keer op die onregelmatigheden beroepen om de beslissing onderuit te halen. Zowel de rechtspraak van de Raad van State als de gewone rechtspraak kent heel wat uitspraken in die zin, ook op het vlak van de ruimtelijke ordening.

Het klopt dan wel dat we geen regel hebben die hiervan een verplichting maakt, maar in de rechtspraak zien we dit dus toch naar voren komen. Dit betekent dus dat er geen absolute vrijgeleide voor passiviteit van de burger bestaat.

Wat uw twee volgende vragen betreft, moet ik eerlijk zeggen dat ik en mijn administratie de gegevens niet ter beschikking hadden. Het was binnen de korte tijdsperiode van een antwoord op een vraag om uitleg niet mogelijk om dat onderzoek voor een aantal landen uit te voeren. Het betreft complexe wetgeving met heel wat finesses die gevolgen heeft voor de rechtspraak en rechtsleer. Zoals gezegd, kent het Nederlandse bestuursrecht een soort filter. Frankrijk kent een dergelijke regel dan weer niet.

Op de vraag of de invoering van een dergelijke regel met bijkomende waarborgen van het openbaar onderzoek gepaard is gegaan in andere landen, moet ik u het antwoord dus ook schuldig blijven. Wel wil ik kwijt dat een openbaar onderzoek onder alle omstandigheden op een degelijke manier moet worden bekendgemaakt zodat het nuttig effect kan hebben. Dat staat los van het feit of het indienen van een bezwaarschrift nu een ontvankelijkheidsvereiste van een later beroep is of niet.

Mij werd gemeld dat op de hoorzitting in 2009 meester Flamey niet categoriek heeft gesteld dat de voorgestelde filterregel onverenigbaar is met het verdrag van Århus. Hij zou ervoor gewaarschuwd hebben dat we daarmee in de gevarenzone komen. Uitsluitel over de bestaanbaarheid met het verdrag van Århus heeft de raadsman zelfs als specialist niet gegeven. U mag dat dus ook niet van mij verwachten.

Concluderend kan ik stellen dat op het eerste gezicht een dergelijke filterregeling logisch en aanvaardbaar lijkt, maar dat er toch praktische en inhoudelijke bezwaren zijn om een dergelijke regeling uit te werken. Ik meen dat we de zaak administratief moeilijker zouden maken.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, ik dank u voor uw antwoord. De situatie in de buurlanden houdt me toch bezig, maar ik heb er alle begrip voor dat u geen antwoord op mijn vraag kon formuleren binnen het korte tijdsbestek van een vraag om uitleg. Zou ik u de vraag dan schriftelijk kunnen stellen? Kan er tijd voor worden genomen om u hierover te bevragen? Ik ben immers benieuwd naar het antwoord.

In een voormalig leven heeft iemand mij eens gezegd: “Leg een jurist één probleem voor en hij maakt er tien bij. Leg het voor aan een ingenieur en hij lost het op”. Ik treed die uitspraak volmondig bij, maar ik moet er eerlijk bij zeggen dat de uitspraak van een ingenieur kwam. De bemerkingen die u hebt gemaakt, zijn terechte nuanceringen, dat kan ik alleen maar beamen. Ik ben echter van mening dat de nuanceringen niet zorgen voor een onoplosbaar probleem. Als we spreken over het aantonen van belang, maakt men de procedure zwaarder, maar dat was ons pleidooi niet. Ik denk dat we eens grondig moeten onderzoeken of het openbaar onderzoek geen filter op zich kan zijn. Dat is een vormvereiste die heel snel nagetrokken is in de ontvankelijkheid: heeft men al dan niet een bezwaar ingediend? Ik denk niet dat we vragende partij kunnen zijn om dan te zeggen dat het alleen nog daarover kan gaan. Het kan goed zijn dat er bij het ten gronde bekijken van het dossier nog een aantal bijkomende zaken worden ontdekt. Indien een dossier nog wordt gewijzigd na een openbaar onderzoek, kan de consequentie inderdaad zijn dat men zich blootstelt aan een dergelijk beroep, dat moeten we bekijken.

Het lijkt me niet onoplosbaar. We kunnen ter zake eens kijken of we een link kunnen leggen tussen een openbaar onderzoek en een dergelijk beroep.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik begrijp wel wat u zegt en ik ga ermee akkoord om te bekijken wat er kan en wat niet kan. Maar stelt u zich voor dat we uw regel toepassen en er achteraf nog beroep mogelijk is indien er nog wordt gewijzigd. Dat zou een rem kunnen zijn voor een gemeentebestuur om nog een wijziging toe te passen, want daardoor zouden ze opnieuw beroepsprocedures kunnen krijgen. Er zijn altijd pro's en contra's, maar laten we met de drietrapsraket bekijken op welke manier we dit wel kunnen meenemen. De filosofie van de drietrapsraket is dat er een startbeslissing is en dat daarna steeds verder wordt gegaan. We kunnen bekijken of we op die manier elementen kunnen meenemen.

De heer Bart Martens: Mijnheer Ceyskens, we moeten inderdaad vermijden om in een soort 'decide and defend'-toestand terecht te komen waarbij een bestuur niets meer aan het initieel ontwerp wil wijzigen uit schrik om het nieuwe bestuur open te stellen voor derdenberoepen. Vaak komen er ook heel waardevolle suggesties uit een openbaar onderzoek die het initiële plan, de initiële vergunning of het initieel project alleen maar ten goede komen en kunnen verbeteren.

Wat uw eerste suggestie betreft, wil ik u erop wijzen dat we hier ook over een schitterend Parlementair Informatiecentrum (PI) beschikken. Vragen zoals wat er ter zake bestaat in andere landen, kan het PI volgens mij perfect beantwoorden. Ik laat het aan u over of u het door de minister laat doen of door de eigen diensten hier. Ik heb al tot mijn grote tevredenheid gemerkt dat de mensen hier prachtig werk leveren.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Over dit laatste behoud ik me de vrijheid om eens even te bekijken wat de snelste en meest efficiënte manier is. Ik wil hier het kabinet niet nodeloos mee belasten, maar als ik niet bij het Parlementair Informatiecentrum terecht kan, zal de vraag toch bij u terechtkomen, minister.

Als we spreken over het feit dat gemeentebesturen daardoor niet meer zullen durven te wijzigen, dan zijn we de zaak aan het omkeren. Het aantal wijzigingen is vandaag niet zo fantastisch groot. Het is een nuttig instrument, maar het kan niet de bedoeling zijn dat de wijziging leidt tot de filosofie dat een dossier al kan worden ingediend omdat het achteraf toch nog kan worden gewijzigd. De wijzigingen zijn inderdaad een middel om te remediëren.

En wie remedieert, zal er niet onderuit kunnen dat bij nieuwe maatregelen die worden opgelegd of een nieuw dossier dat wordt voorgelegd, mensen de kans moeten krijgen om daarop te reageren, hetzij via een openbaar onderzoek, hetzij via een derdenberoep. Ik weet niet of het zo'n probleem is. Het betekent ook dat er over de wijziging nog wordt nagedacht. Het lijkt me niet juist dat men helemaal niet meer zal durven te wijzigen. Als men rekening houdt met het openbaar onderzoek, kan dat voor een stuk tegemoetkomen aan de wensen.

Ik denk dat ik mag concluderen dat we hier vandaag van gedachten gewisseld hebben over een denkspoor dat later toch nog een keer aan bod zal komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■